

ЧРЕЗ СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД
АДМИНИСТРАТИВНО ОТДЕЛЕНИЕ Ш-д
ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от

Димитър Чавдаров Тотев

ЕГН7112106248

жалбоподател по а.д.2167/00 на СГС

чрез адв. Александър Емилов Кашъмов

София, ул. "Три уши" № 3 ет.4

СРЕЩУ

решение на СГС Ш-д АО

от 23.07.01г.

на основание чл.33 от ЗВАС

Уважаеми Господа /Госпожи/ Върховни Съдии,

Обжалвам в срок решение по а.д. № 2167/ООг. Същото е постановено в нарушение на материалния закон.

След като е установил частично правилно фактическата обстановка въз основа на представените по делото писмени доказателства, съдът правилно е преценил, че поисканата информация е обществена информация и че жалбоподателят има право на достъп до нея. Незаконосъобразно обаче е прието, че отказът на Главния данъчен директор е правилно мотивиран и че предоставянето на поисканата информация ще разкрие лични данни.

Изложените в решението за отказ на достъп до информация мотиви сочат на незаконосъобразност на отказа. Не може да се приеме, че субективното убеждение на един или друг задължен по ЗДОИ субект, че дадена информация представлява тайна и правото на достъп до информация следва да бъде ограничено, е основание за отказ. Напротив, поисканата обществена информация трябва обективно да попада в обхвата на съответното предвидено в закон ограничение, тайна. Тъкмо затова съгласно чл.38 от ЗДОИ в мотивите на отказа трябва да се съдържат не само правните, но и фактическите основания на отказа. В случая не са посочени никакви фактически основания - не е посочено кои точно категории информация, попадаща в обхвата на пар.1 т.1 от Допълнителната разпоредба на ДНК се съдържат в поискания документ.

Правните основания също не са прецизно посочени в решението за отказ. Посочената разпоредба от ДПК изрежда в шест подточки категориите данни, които представляват тайна. В решението не е цитирана никоя от предвидените в пар. 1 т. 1 от ДПК букви. Поради посочените пороци мотивите към решението за достъп не обосновават отказа. Нещо повече, пълната липса на фактическа обосновка и липсата на точно посочено правно основание за отказ сочат, че волята на задължения субект не е била да изпълни задълженията си по ЗДОИ и

ДПК, а да не уважи искането за достъп до информация по свои субективни съображения. Това е видно и от факта, че Главният данъчен директор дори не е счел за необходимо да озаглави акта си "решение" и да упомене изрично, че то подлежи на обжалване пред съда. Това поредно нарушение на ЗДОИ сочи на неуважение на правото на гражданите на достъп до обществена информация и показва, че решението е постановено в отклонение от целта на закона.

Поради горните нарушения на материалния закон съдът следваше да направи изводи, различни от направените в обжалваното решение. Фактическата и правната немотивираност на отказа да се предостави достъп до обществена информация и широкото и неясно позоваване на пар.1 т. 1 от ДПК следваше да бъдат обсъдени и да се приеме, че материалният закон е бил неправилно приложен. Вместо това СГС констатира, че по смисъла на ДПК "служебна тайна" включва конкретни индивидуализирани данни за данъчните субекти", без да обсъди въпроса, че в обжалваното пред него решение не са посочени такива конкретни данни.

В съответствие със задълженията си по чл.41 ал.3 от ЗАП първоинстанционният съд беше длъжен не само да обсъди пълно, всеотстранно и обективно всички представени доказателства, но ако смята за необходимо, да събере и допълнителни доказателства. Това е така, защото съдът е обвързан не само от твърденията на ищцовата страна - жалбоподателя, но и задачата да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалвания административен акт. В тази насока чл.41 ал.3 и 4 дават правомощия на съда да поиска съответния документ, за който се твърди, че попада в кръга на ограничената за достъп информация, и да се произнесе по законността на засекретяването. Това правомощие на съда идва още веднъж да покаже, че законът изисква цялостно и конкретно фактическо и мотивиране на отказа по ЗДОИ и точното изпълнение на това задължение е предмет на съдебен контрол. Съдът обаче не е събрал това доказателство.

Въпреки че поисканото писмо не е представено като доказателство, СГС прави изводи относно това дали неговото предоставяне, пълно или частично, би било законосъобразно или не. Не е ясно обаче как според съда "ще бъдат разкрити, без съгласието на третото неучастващо лице данни, отнасящи се до него, въпреки че в жалбата е посочено, че не е необходимо да се разкриват личните му данни", ако поисканата информация се предостави. Съдът нито е имал възможност лично да прецени това на основата на конкретното писмо, нито в отказа на ГДД има нещо изказано в тази насока, на което да основе този си извод. Тъкмо поради това този извод на съда е просто изказан, без да се сочи откъде той изобщо следва.

По този начин съдът всъщност "допълва" решението за отказ и излиза извън рамките на контрола за законосъобразност.

С извода, че могло да се нарушат правата на другите, направен чисто абстрактно, се обезсмисля напълно правото на частичен достъп, предвидено в ЗДОИ. Целта на този частичен достъп е именно да се гарантират прецизно и правата на искащия достъп до информация, и тези на третите лица.

Изводът на съда, че е трябвало жалбоподателят да поиска съгласието на третото засегнато лице, няма нищо общо с разпоредбите на ЗДОИ. Напротив, според ЗДОИ редът е обратният - задълженият орган е необходимо да поиска съгласието на заинтересованото трето лице и това има своето фактическо оправдание - няма как искащият информацията да поиска съгласието на лице, чиято самоличност му е неизвестна.

Изводът на съда, че информация не следва да се предоставя, въпреки че изрично е поискано в заявлението съдържанието на писмото без личните данни, е необоснован. Възниква въпросът ако задълженият субект не оспорва правото на гражданина да получи информацията, която той е поискал и счита, че само една друга категория информация не трябва да се предоставя, то защо съдът е отхвърлил жалбата. Правото на достъп до обществена информация не е определено като достъп до документ, а като достъп до информация. Следователно жалбоподателят има право да получи всяка поискана от него информация, независимо от това част от какъв носител тя е, стига само поисканата информация да не попада в законовите ограничения.

Предвид и на основание горното моля Уважаемия съд да отмени обжалваното решение и да реши делото по същество.

Особено искане: Моля Съдът да изиска служебно писмото, достъпът до което е отказан, и да го разгледа в закрито заседание съгласно чл.41 от ЗДОИ

Приложение: препис от жалбата за ответника

С уважение:
/пълномощник/